

[Tove Lindbo Larsen]

Jeg tror også, at et forebyggende arbejde kunne lægge spiren til en større social lighed på sundhedsområdet, og jeg synes, det er en vigtig ting, hvis man kan komme så vidt, at man kan skabe lighed også på sundhedsområdet. Vi kender jo de vilkår, der er for befolkningens sundhed og muligheder for trivsel, og man kan godt se, at der er uligheder i samfundet. Kunne vi hjælpe på den måde til at skabe større lighed på sundhedsområdet, synes jeg, det er en forpligtelse, vi har.

Jeg vil egentlig bede indenrigsministeren om at redegøre lidt for, hvad programmet »Sundhed for alle år 2000« indebærer, og hvad regeringen gør for at leve op til de hensigter, man har givet udtryk for i forbindelse med diskussionen om det. Det forventer jeg naturligvis ikke her ved en førstebehandling, men i udvalget synes jeg det ville være et udmærket stykke arbejde at gennemføre.

Jeg vil også gerne pege på den konference om sundhedsformidling, der blev afholdt i november 1984. Dér gav, så vidt jeg er orienteret, indenrigsministeren udtryk for noget positivt om forebyggelsesarbejdet, og jeg mener også, at mange tilstedeværende personer og organisationer gav udtryk for det samme, og det har også været medvirkende til, at vi har ønsket at tage et initiativ på dette område.

Jeg hørte også i ugens løb, at indenrigsministeren har holdt en tale på en intern venstrekonference og her givet udtryk for, hvor vigtigt forebyggelsesarbejdet var, og det gav mig egentlig troen på, at ministerens tale ville være mere positiv, end jeg har oplevet den her i dag.

Jeg mener, der er et generelt behov for en styrkelse af det forebyggende arbejde både centralt og decentralt, og jeg så altså meget gerne, at man startede en forsøgspulje, som ministeren også nævnte at det centrale forebyggelsesråd var interesseret i. Der er masser af emner at tage op, og tidligere ordførere har også givet udtryk for, at det er meget forskelligt, hvad man har taget op rundt omkring, og jeg synes også, det er helt fint, at det er så forskelligt. Jeg skal naturligvis ikke undlade at gøre opmærksom på, at et spørgsmål som det ernæringspolitiske, som vi har været enige om her i folketinget var noget, der skulle lægges vægt på i fremtiden, var et godt emne, som også kunne indarbejdes i det forebyggende arbejde.

Jeg skal til de enkelte ordførere sige, at jeg nok var lidt skuffet over det konservative folkepartis meget bastante nej til dette. Det var da lidt beskæmmende at høre, at man slet ikke kunne gå den vej, som vi har foreslået. Lidt mere opmuntrende var dog venstres holdning til det, nemlig at man er interesseret i at styrke det forebyggende arbejde, men at det ikke måtte foregå på en bestemt måde. Vi har jo netop sagt, at vi ikke ønsker at diktere noget bestemt, men vi ønsker at inspirere, og vi ønsker at sige til kommunerne, at dette her er vigtigt at tage fat på.

Jeg var meget tilfreds med de positive udtryk, der kom fra hr. Tommy Dinesen, og jeg kan da også nævne, at der allerede findes meget materiale om, hvad der er foretaget, men selvfølgelig skal vi gå dybere i det under udvalgsarbejdet; der er meget mere, som vi kunne have glæde af at få afdækket.

Det radikale venstres repræsentant sagde ja og sagde nej og sagde ja og sagde nej igen, men det kan være, vi lander dér, hvor vi kan finde hinanden i, at det var en god idé at styrke det forebyggende arbejde.

Jeg mener, at værdien af det forebyggende arbejde kan måles både i menneskelige værdier og i penge for samfundet. Lidt kynisk kunne man sige, at man får betydelig mere for de forebyggende kroner end for de helbredende kroner, og det tror jeg er så rigtigt, som det er sagt. Jeg tillægger det menneskelige meget stor værdi i forbindelse med en vurdering af det forebyggende arbejde, og jeg håber også, at vi kan komme lidt længere med regeringen, end det viste sig i dag, for jeg tror, der må være en vej ud af dette til at give både primær- og amtskommunerne større inspiration til at gå videre, og jeg håber også, at indenrigsministeriet kan finde veje til at styrke det centrale forebyggelsesråd i højere grad, end tilfældet er i dag.

Aase Olesen (RV):

Nu er der ikke noget, der er nemmere end at holde taler om forebyggelsens velsignelser, og der er ikke ret meget, der er sværere end at sige helt konkret, hvad man så vil gøre. Jeg har forstået, at ministeren vil fremme forebyggelsesrådets arbejde, men jeg vil gerne spørge ministeren, hvad ministeren har gjort for at prøve at gennemføre nogle af de konkrete anvisninger, som forebyggelsesrådet